

3. Helgdagskväll i timmerkojan

(Dan Andersson)

Sven Scholander

Tåget $\frac{3}{2}$ 1923.

Långsam vals,

som tonsättaren tänker sej att de satt ihop efter en gammal frälsningsarméslagdänga:

Sång. *(Visslas:)*

Luta.

Piano. *(S. Runald.)*

Långsam vals.

1.

(8)

2. *poco rit.*

1. Bort läng - tan - de vek - het ur so - ti - ga bröst, vik be - kym - mer ur
mil ef - ter mil till la - dor och hus där fros - ten går
Jon, där du sit - ter vid gry - tan din, en ba - ron i din
mor - go - nens stjär - nor - blek - na och dö och när ång - or - na

poco rit.

poco rit.

(8)

8

2

snö - hölj - da bol Vi ha eld, vi ha kött, vi ha bränn - vin till tröst, här är
tju - rig vid grind. Här är lus - tigt i stock - el - dens gu - la ljus, som
moll - skinns - skrud, se, fast å - ren ha gar - vat ditt se - ga skinn, i ditt
stel - na till is, och när dag - ning - en skäl - ver på myr och sjö vi

E. C. 423

helg, djupt i sko-gar-nas ro! Sjung, Björn - bergs - Jon, ur din ful - las - te
 dar-rar i nat - tens vind. Du är fa - ger, - Bro - gren, i eld - glans
 sot är du ung som en gud! Och Varg - fors - Fred - rik, du skrat-tan - de
 so - va på dof-tan - de ris. Då so - va vi al - la på gran - ris

hals om kär-lek och ro - sor och vår! Stäm fi - o - len, Bro-gren, och
 röd, där du gni-der din svar-ta fi - ol, för mat och för bränn-vin du
 man, som vill al - la us-ling - ars väl, kom, sjung om din ung - doms
 tungt och dröm-ma om ble - ka mör och snar-ka och vän - da oss

spe - la en vals för spök-blå - a, mån-lys - ta snår! 1.-3. 4.
 glömt all nöd, och din pan-na är ljus som en sol. 2. Det är
 synd, om du kan, och en skål för din gos - se - själ! 3. Och
 man-ligt och lugnt, me-dan el - den fal-nar och 4. Och när dör.